

Sál v Paláci YMCA se stává další folkovou oázou v rušné hlavní metropoli. Už od prvního koncertu si našla a podchytila své diváky, především fajnšmekry dobré nedavové hudby. Prostředí, které je zde velice příjemné a kultivované jako by doslova bylo ušito na interprety, kteří zde vystupovali právě tuto středu 4.dubna. Modré houpačky, které do Prahy zavítaly z Liberce, přivezly posluchačům výborný odlehčený jazz. Svůj autorský repertoár prokládaly klasickými jazzovými evergreeny, které byly pojaty velmi hravě. Například sólo na housle stylem *piccato*, tzn. bez smyčce, bylo vynikající a naprosto profesionální hraní houslisty mě uchvátilo. Patřilo totiž mezi skvosty večera. Dalším a to hlavním drahokamem Houpaček je stále šaramantní sólová zpěvačka Terežka Staňková. Mnozí ji znají též ze souboru Šantré a krátce hrála i s hudebním jednotným družstvem Jarabáci. Členové zmiňovaných kapel byli také i proto spatřeni mezi diváctvem. Zatímco v Šantré zpěvačka na mě působila nejistým až křečovitým dojmem, tady dokazovala, že hlasem umí výborně nakládat a tudíž lze tvrdit, že "Jazz jí sluší". Nízké polohy zpívané až v šepotu jsou její velmi silnou výrazovou zbraní. Horší je to ve vyšších a forte polohách. Nevím jestli to bylo akustikou sálu nebo Terezkou, ale chvílemi jí nebylo rozumět. Myslím, že je to tak půl na půl a i tady by mohla Terežka ke své dokonalosti ještě víc pokročit, jinak nemám více kritických připomínek. Třetím trumfem je neuvěřitelně dokonalá sehranost kapely z čehož asi pramení velmi pohodově, až potrhlostí působící schopné pohybové kreace všech vystupujících. Podtrženo, sečteno. Večer se vydařil, kapela zahrála výbornou pohodovou muziku a myslím, že takový import Praha potřebuje a pokud si někdo myslí, že ne, ať se jde houpat sám a na něčem jiném.